

<http://physicsworld.com/cws/article/news/30833>

2007/08/15

ساختارهای مارپیچی در شبیه‌سازی گبار-فضایی

یک گروه فیزیک‌پیشه از روسیه، آلمان، و استرالیا تحول ابرهای گبار در پلاسمما (نوده‌ی داغی از ذره‌ها ی باردار) را شبیه‌سازی کرده‌اند و دریافت‌های اند در وضعیت‌های ذره‌ها ی گبار به هم می‌چسبند و ساختارهایی پیچیده می‌سازند: از ساختارهایی استوانه‌ای گرفته تا مارپیچ‌های دوتایی ی شبهیه دی‌إن‌ای. این مارپیچ‌ها ی دوتایی حتاً گاهی تفکیک می‌شوند و دو ساختار-یکسان می‌سازند، مثل همانندسازی ی دی‌إن‌ای. در بعضی از این ساختارهای دیده شده شعاع-مارپیچ به طور تبیزی‌بین دو مقدار جابه‌جا می‌شود. این راهی برای انبارش اطلاعات به شکل طول و شعاع-بخشی از مارپیچ است. سرانجام، شبیه‌سازی نشان می‌دهد این ساختارهای دریک‌دیگر تغییراتی به وجود می‌آورند و حتاً خودشان تحول می‌یابند و به ساختارهایی مقاوم‌تر تبدیل می‌شوند. همه‌ی این فرآیندها بر اساس برهمنکش الکتریکی ی بین ذره‌ها ی باردار-گبار رخ می‌دهد. البته این گبارها از جنس مواد معدنی اند و نمی‌توانند منشئ حیات کردنی یی که می‌شناسیم باشند. اما شاید این شبیه‌سازی‌ها نشانه‌ی آن باشند که حیات به شکلی دیگر بر اساس مواد معدنی هم ممکن است [1].

[1] New Journal of Physics **9** 263